

Καταδιώξεις κλέπτου εις τὴν Τουρκικὴν ἀγοράν.

« Ἡ Ἀράχνη » (ἡ Ἑλληνικὴ βασιλοπούλα), ἥτις ἠθέλησε νὰ συναγωνισθῇ μὲ τὴν Παλλάδα Ἀθηνᾶν εἰς τὴν τέχνην τῆς ὑφάνσεως, μεταμορφωθείσα καὶ τιμωρηθεῖσα ὑπὸ τῆς θεᾶς διὰ τὴν ὑπεροψίαν τῆς.

« Ἀπόκρεω ἐν Ἀθήναις, » (Τὸ πρωτότυπον εὐρίσκεται εἰς τὴν Πινακοθήκην τοῦ Μονάχου). Μετημφισμένοι εἰσπορῶν ἀπροσδοκῶς γελῶντες καὶ ἀστεϊζόμενοι εἰς οἰκογένειαν συγκεντρωμένην πέριξ τῆς τραπέζης μίαν ἐσπέραν τῶν Ἀποκρεῶν. Σκηναὶ ἐκ τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τουρκικὸν Θέατρον. Ἑλληνικὸς Χορὸς. Ὁ Χριστὸς ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἑλληνικαὶ οἰκογενειακαὶ σκηναί. Ἑλλήν ραψῶδός καὶ ἄλλα τινα σχέδια.

Ἐπίσης ἀπέθανεν ἐν Καινιγγξβέργῃ τῇ 8 Ἰανουαρίου 1901 ὁ διακεκριμένος τοπιογράφος Μᾶξ Σμιττ γεννηθεὶς ἐν Βερολίῳ τῇ 23 Αὐγούστου 1818.

Ἀπέθανε τέλος ὁ Ἀρνόλδος Μπαϊκλιν (Böcklin), ἐν Ἀγίῳ Δεμενίκῳ τοῦ Φιεζόλε τῇ 16 (ν) Ἰανουαρίου 1901.

Δημοσιεύσμεν ἐν ἄλλῃ σελίδι ὁμοιοτάτην εἰκόνα του ἐν προτομῇ, κατὰ σχέδιον τοῦ R. Engelmann.

Ὁ Μπαϊκλιν ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐπιφανεστάτων συγχρόνων καλλιτεχνῶν. Ἐγεννήθη ἐν Βαίλε τῷ 1827, ἐκ πατρὸς ἐμπόρου ὑφασμάτων.

Ἐσπούδασεν κατ' ἀρχὰς ἐν Γενούῃ, ἐν Βουζέλλαις, ἐνθα ἐγοητεύθη ἐκ τῶν Φλαμανδῶν ζωγράφων, ἐν Παρισίοις, ἐν Ρώμῃ. Ἡ οἰκογένειά του ἔνεκα πολιτειακῶν λόγων κατεστράφη, διήνυσεν οὖν ἔτη πέντε. Ἐνυμφεύθη ἐπίσης πτωχὴν κόρην, ἀλλ' ὥραιαν, ἥτις πλειστάκις τῷ ἐχρησίμευσεν ὡς πρότυπον τῶν εἰκόνων του. Τὰ πρῶτα του ἔργα ἐξέθηκεν ἐν Μονάχῳ. Ὁ « Πᾶν παῖζων τὸν αὐλόν », ἐφείλκυσε τὴν γενικὴν προσοχήν.

Κατόπιν διωρίσθη καθηγητὴς τοῦ Πολυτεχνείου τῆς Βαϊμάρης, ἀλλὰ ταχέως ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν ταύτην, ἐγκατασταθεὶς ἐν Ῥώμῃ. Ἡ ὥραια φύσις τὸν ἐκράτησεν ἐκεῖ ἐπὶ πενταετίαν ἐργασθέντα παραγωγικώτανα. Περιῆλθε ἀρκετὰ μέρη κατόπιν ἐν Γερμανίᾳ, Ἰταλίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ, προσκτησάμενος μεγάλην φήμην.

Ἡ Ἑλληνικὴ μυθολογία πολλάκις καὶ ἐξόχως ἐνέπνευσε τὸν μέγαν Γερμανὸν ζωγράφον.

Πλέον τῶν πεντήκοντα ἔργοι του δύνανται νὰ καταταχῶσιν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν. Ἐξ αὐτῶν ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρῃ τις τὰ ἐξῆς: Ἰδεῶδες τοπίον (1855), τὸ Κυνήγιον τῆς Ἀρτέμιδος, Πόλις παρὰ τὰς ὄχθας τῆς θαλάσσης, Ποιμὴν φυλάττων τὸ ποίμνιόν του, Ρωμαϊκὸν καπηλεῖον, Ἡ Μαγδαληνὴ θρηνοῦσα τὸν Χριστόν, Ἡ Μοῦσα τοῦ Ἀνακρέοντος, Ἡ μάχη τῶν Κενταύρων, Ὁ Τρίτων καὶ αἱ Νηρηίδες, Ὁ Φαῦνος, Ἡ Σειρήν, Ἡ Ἀποκαθήλωσις, Ἡ Φθινοπωρινὴ Ἑσπέρα, Τὸ Ἑαρινὸν Ὀνειρον, Ἡ Νῆσος τῶν Νεκρῶν, Ὁ Προμηθεύς, Τὸ Ἱερὸν Δάσος, Ὁ Θεὸς δεικνύων εἰς τὸν Ἀδάμ τὸν Παράδεισον, Αἱ Ναϊάδες παίζουσαι, Ἡ Σιγὴ τοῦ Δάσους, Ναυτικὸν εἰδύλλιον, Ἀφροδίτη.

Ὁ Μπαϊκλιν ἐν τῇ τελευταίᾳ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων εἶχεν ἐκθέσει μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς αὐτοπροσωπογραφίας του.

Εἰκόνας ἔργων τοῦ Μπαϊκλιν θέλομεν δημοσιεύσῃ ἐν τῇ « Πινακοθήκῃ » λίαν προσεχῶς.

ΑΓΓΛΙΑ

Εἰκόνας βασι-

λίσσης Βικτωρίας

Ὁ μέγας Ἀγγλος ζωγράφος Οὐμβέρτος Σκρόμπερ ἐξέτελεσε ἐν ὑδατογραφίᾳ τὴν εἰκόνα τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας, ἐξηπλωμένης ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἐγένετο τῇ ἐντολῇ τοῦ νέου βασιλέως Ἐδουάρδου. Προτελευταία εἰκὼν τῆς βασιλίσσης ἐν μεγάλῳ μεγέθει εἶνε, ἡ τοῦ Benjamin Constant, ἐν ἐρυθροπῶ βάθει, χάριν τῆς ὁποίας ἐπὶ μακρὸν διέμεινεν ὁ Γάλλος καλλιτέχνης ἐν Λονδίῳ. Ἡ εἰκὼν αὕτη, ἥτις θεωρεῖται ἀπὸ τὰ δυνατώτερα ἔργα τοῦ Constant ἐξετέθη ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων ὑπ' αὐτῆς τῆς Βασιλίσσης

— Ἐν Λονδίῳ ἐγένετο διαγωνισμὸς μεταξὺ τῶν σπουδαστῶν διὰ τὸ βραβεῖον Cresswick. Θέμα ἦτο: « Ρυάκιον διασχίζον πεδιάδα ». Τὸ βραβεῖον ἔλαβεν ὁ Board.

— Εἰς τὴν New Gallery τοῦ Λονδίνου ἐξετέθη συλλογὴ τῶν ἔργων τοῦ Ἀγγλοῦ ζωγράφου Richmond, ἀκαδημαϊκοῦ. Τὰ ἔργα του ἀρκετὰ τὸν ἀριθμὸν, ἐπεκρίθησαν μᾶλλον. Φαίνεται μελετήσας τοὺς μεγάλους ζωγράφους καὶ πιστεύων εἰς ἐν μέγα ἰδεῶδες. Ὁ Richmond ζωγραφίζει ὅ,τι σκέπτεται καὶ ὅχι ὅ,τι βλέπει. Ἐπίσης εἰς τὴν Dudley Gallery διωργανώθη ἐφέτος « Ἐκθεσις τοπίων », κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα. Κατὰ τὴν ἐκθεσιν ταύτην διεκρίθησαν αἱ ἐν πλῆρει φωτὶ σπουδαὶ τοῦ L. Thomson.

—'Η «Καλλιτεχνική Έταιρεία» τοῦ Λονδίνου κα-
τόρθωσε ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς, ἥς τὰ ἐγκαίνια ἐγένοντο
πρό τινος, νὰ παρουσιάσῃ πλήρη σχεδὸν τὴν ἐξέλιξιν
τῆς ὑδατογραφίας κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα. Ἐκατὸν ὑδα-
τογράφοι ἐξέθεσαν ἔργα τῶν.

—'Εν Λιβεροῦλ ἡ πρό τεσσάρων μηνῶν ἐγκαινι-
σθεῖσα φθινοπωρινὴ ἐκθεσις τῆς Καλλιτεχνικῆς πινα-
κοθήκης Walter ἐκλείπει πρὸ τινῶν ἡμερῶν. 70,000
τὴν ἐπισκεφθῆσαν, ἔρχον δὲ ἐπεδείχθη ἐνδιαφέρον μέ-
γρι τῆς τελευταίας στιγμῆς. Ἐπωλήθησαν 700 πίνα-
κες, ἀξίας 7,33 λιβρῶν, ἐξ ὧν τὰς 3,000 ἔδωκ' ἀπάνησε
τὸ σωματεῖον διὰ τὴν διαρκῆ συλλογὴν του.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Τὴν 1 Ἰουνίου ἀνοίγει ἐκθεσις καλλι-
τεχνικῇ ἐν Μονάχῳ, ἥτις θὰ διαρκέσῃ
μέχρι τῆς 22 Ὀκτωβρίου. Κατὰ τὴν ἐκθε-
σιν ταύτην θὰ ἐκτεθῶσιν ὅλαι αἱ εἰκόνες
τοῦ ἀειμνήστου Γύζη, ὅσαι ὑπάρχουσιν ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ
αὐτοῦ. Ἐνεκα τοῦ λόγου τούτου δὲν θὰ κατορθωθῇ νὰ
ἐπιτευθῇ ἡ ἀρχικὴ ἰδέα τῆς εἰδικῆς ἐκθέσεως ἐν Ἀ-
θήναις τῶν ἔργων τοῦ Γύζη. Πιθανὸν νὰ γίνῃ τοιαύτη
ἐκθεσις τὸ προσεχὲς φθινόπωρον, ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ
Ἑλλ. Κυβέρνησις προβῇ, ὡς εἶνε διατεθειμένη, εἰς τὴν
ἀγορὰν τινῶν ἔργων, πρὸς πλουτισμὸν τῆς ἡδὴ καρκι-
νοδατικῶς πληγνυμένης Ἑθν. Πινακοθήκης.

— Σπουδαιοτάτης τέχνης τοιογραφίαν ἐξετέλεσεν
ἐν τῷ νέῳ Κεντρικῷ θεάτρῳ τῆς Δρέσδης ὁ ζωγράφος
Rentsch, γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων του. Ὁ ἴδιος
ἐν ἔτει 1897 εἶχε διακοσμήσῃ τὴν αἰθούσαν τῆς Δι-
εθνοῦς Ἐκθέσεως αὐτόθι.

—Καὶ ἐν Δρέσδῃ ἀνοίγει καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τὸν
μεθεπόμενον μῆνα.

ΓΑΛΛΙΑ

Ἀποφάσει τοῦ Γάλλου ὑ-
πουργοῦ τῶν Ὁραίων Τεχνῶν
ἐἰς τοὺς ἁλλοδαποὺς σπουδα-
στὰς τῆς Σχολῆς τῶν Καλῶν
Τεχνῶν τῶν Παρισίων, θὰ δίδωνται μόνον μετὰ ἄλλα
καὶ οὐρί, ὅπως μέχρι τοῦδε, χρηματικὰ βραβεῖα. Ἡ
ἀπόφασις αὕτη ἐθορύβησε τοὺς ξένους σπουδαστάς,
ἰδίως τοὺς Ἀγγλοὺς καὶ Ἀμερικανούς, οἵτινες ἐξεδή-
λωσαν μεγάλην δυσἀρεσκείαν Ἐφεξῆς τὰ χρηματικὰ
βραβεῖα ἅτινα θὰ ἐκέρδιζον οἱ ξένοι θ' ἀπονέμονται
εἰς τοὺς ἀμέσως ἐπομένους κατὰ τὴν ἐπιτυχίαν Γάλ-
λους σπουδαστάς.

—'Εν Παρισίοις ἐν τῇ πινακοθήκῃ Rurand—Ru-
l ἐξετέθησαν εἰκοσι πέντε ἔργα τοῦ Claude Monet, τοῦ
γνωστοῦ τοπιογράφου, ἐκ τῶν ὁποίων δέκα τρία ἦσαν
μέχρι τοῦδε ἄγνωστα, ἅτινα ὅμως δὲν κρίνονται εὐ-
μενῶς.

ΙΤΑΛΙΑ

Τὴν 9 Ἀπριλίου ἀνοίγει διεθνὴς
καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις ἐν Βενετίᾳ.
Πλήρη περιγραφὴν τῆς ἐκθέσεως ταύ-
της μετὰ φωτοτυπιῶν τῶν σπουδαιο-
τέρων ἔργων θὰ δημοσιεύσῃ ἐν τῇ «Πινακοθήκῃ» ὁ
διευθυντὴς αὐτῆς κ. Δ. Καλογερόπουλος, ὅστις ἐπὶ τῷ
σκοπῷ τούτῳ θὰ μεταβῇ εἰς τὴν Βενετίαν, ἀντιπροσω-
πεύων ἅμα ἐν τῇ ἐκθέσει τὴν Ἑταιρείαν τῶν Φιλο-
τέχνων. Ἡ ἐκθεσις αὕτη θὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς 30
Ὀκτωβρίου.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Τὸν παρελθόντα μῆνα ἐν Βιέννῃ ἐγέ-
νοντο τὰ ἀποκαλυπτῆρια δύο ἀνδριάν-
των. Ὁ εἰς παριστᾶ τὸν Γκαῖτε, ποιη-
θεὶς ὑπὸ τοῦ γλύπτου Ἐδμόνδου Hellmer, ἐπαινεῖται
δὲ μεγάλως διὰ τὸ τέλειον τοῦ σχεδιασματος καὶ τὴν

εὐγένειαν καὶ τὴν φιλοσοφικὴν ἔκφρασιν τῆς μορφῆς
τοῦ ποιητοῦ. Ἀλλὰ θεωρεῖται ὅτι τοῦ ἔργου ἡ ἀξία
ἡλαττώθη μεγάλως, διότι ἐν ᾧ ὁ γλύπτης ἐφιλοτέ-
χνησε τὸ πρόπλασμα αὐτοῦ ὅπως κατασκευασθῇ ἐκ
μαρμαροῦ, ἡ ἐπὶ τοῦ μνημείου ἐπιτροπὴ ἔχυσεν αὐτὸ
χαλκοῦν, οὗτω δὲ διεσπάσθη ἡ ἐνότης ἥτις δέον νὰ ὑφί-
σταται ἐν παντὶ καλλιτεχνίῳ μεταξὺ πνεύματος
καὶ ὕλης. Ὅπως δὲ κρίνεται ὅτι ἡ Βιέννη ἐκτῆ-
σατο τὴν καλλίστην ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε φιλοτεχνηθει-
σάν μορφῶν τοῦ Γκαῖτε.

Ἀντιθέτως, τὰ ἀποκαλυπτῆρια τοῦ μνημείου τοῦ
Γούτεμπεργ, ἐκρίθησαν ὡς ἐμφαίνοντα τὴν νίκην τῆς με-
τριότητος ἐν τῇ Τέχνῃ, ὁ δὲ ἐκπονήσας αὐτὸ Χάινς Βίτ-
τερλιχ ὡς ἐστερημένος πάσης πρωτοτυπίας καὶ ἐμπνεύ-
σεως, ψυχρὸς καὶ ἀκαδημαϊκὸς ἀκολούθησας κανόνας.

ΒΕΛΓΙΟΝ

Οἱ γλύπται δὲν ἀρκοῦνται εἰς εἰς τὸ
Ἀνδριάντες μάρμαρον, θέλουν νὰ χρησιμοποιήσουν
ἐκ χιόνος καὶ τὴν χιόνικ. Τοιαύτη «Χιόνιος ἐκθε-
σις», ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις ἐσχάτως.

Ἡ χιονίνη ἐκθεσις διοργανώθη εἰς τὸ κεντρικὸν πάρ-
κον τῆς πόλεως. Πεντήκοντα γλύπται εἶχον ἐκθέσει
διάφορα ἐκθέματα ἐκ χιόνος, ἐν οἷς ἐν θαυμάσιον βελ-
γικὸν πλοῦτον καὶ ἑλκυσθρα, συρόμενα ὑπὸ ἵππων ἐκ
χιόνος. Εἰς γλύπτει εἶχε κατασκευάσῃ καὶ ἀνδριάντα
διόκληρον τῆς βασιλείσσης Βικτωρίας, ἀλλὰ, διὰ τὸ
ἀσκανδάλιστον δὲν ἐξετέθη.

—'Εν Βρυξέλλαις διοργανώθη ἀπὸ τῆς αὐτόθι ἀκα-
δημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐκθεσις, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοῦ γλύπτου Stappen, ἐν τῇ Πολυτεχνικῇ σχολῇ.
Περὶ λαμβάνει 300 πίνακας ζωγραφικῆς καὶ 200 σχε-
δια καὶ ἔργα γλυπτικῆς. Ἐπίσης ἐν Βρυξέλλαις ὑφί-
στανται μικραὶ ἐκθέσεις χειμεριναὶ τοῦ «Καλλιτεχνι-
κοῦ κύκλου» ἀνανεύμεναι ἀνὰ δέκα ἡμέρας.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ἐσχόν σχεδίων διὰ τὸ Μωσαϊκὸν τὸ ἐν τῇ εἰσόδῳ
τοῦ Ἱστορικοῦ μουσείου τῆς Βέρνης ἐξεπότησεν ὁ P.
Robert Θέμα ἡ «Ἱστορία καὶ ἡ ποίησις». Ἐν ἀτ-
μοσφίρᾳ κυανωτάτῃ ἡ ἱστορία ἐμφανίζεται ὡς γραῖα
κεκαλυμμένη ἀπὸ κάλυμμα φατνῶν, καὶ γράφει εἰς ἐν μέγα
βιβλίον τῇ βοηθείᾳ παλαιοῦ λαμπτήρος, μόλις δυναμένη
νὰ διακρίνῃ ἐν τῷ σκότει τῶν ἐτῶν. Ἡ ποίησις,
προσωποποιουμένη διὰ χαριτωμένης νεάνιδος ἐνδεδυμέ-
νης κυανῇν ἐσθῆτα, κρατεῖ ἐν τῇ μιᾷ χειρὶ λύραν καὶ
διὰ τῆς ἄλλης σκορπίζει ἄνθη φανταστικά ἐπὶ τῶν
ἐρείπειων τοῦ παρελθόντος. Τὸ σύνολον παισιεύεται ἀπὸ
μῆαν ἀδιάσπαστον σειρὰν ἀνθρωπίνων κρανίων, μετὰ
τῆς λατινικῆς ρήσεως: Sic transit gloria mundi.
Ἡδὲ ὁ Robert ἐργάζεται δύο διακοσμητικὸς πίνα-
κας διὰ τὸ Δικαστήριον τῆς Λωζάννης.

ΟΥΓΓΑΡΙΑ

Ἡ Βουδαπέστη ὁμοιάζει τὰς Ἀθήνας, ὡς πρὸς τὴν
ἀδιαφορίαν διὰ τὴν καλλιτεχνικὴν κίνησιν. Καὶ ἐν
τούτοις ἡ Καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις τοῦ λήξαντος ἔτους
ἤρθη μὲν πολλοὺς διακεκριμένους καλλιτέχνους. Διεκρι-
θήσαν τὰ ἔργα τῶν Al. Biha' is, L. Mark καὶ I. Révész,
ἐκ δὲ τῶν τοπιογράφων ὁ J. Kjvary.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Ἐν Βουκουρεστίῳ τῇ 24 λη-
μνημεῖον εἰς τὴν ξαντος μηνὸς πρωτοβουλία τῆς
Δύρα Δ' Ἰστρία Δέσχης τῶν Ἀνατολικῶν σπου-
δῶν ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ
«Ἀθηναίου» ἐγένετο ὑπὸ τοῦ κ. Σαμπίν διάλεξις περὶ
τοῦ βίου καὶ τῆς φιλολογικῆς δράσεως τῆς περιωνύμου
Ρουμανίδος δημοσιολόγου Δώρας Δ' Ἰστρία, τὸ γένος
Γκίκα. Ἡ εἰσπραξις ἐκ τῆς ἐορτῆς ταύτης θὰ διατεθῇ
διὰ τὴν κατασκευὴν προτομῆς καὶ ἀνέγερσιν μνημείου.

Τὴν προτομὴν ἐς μεδίασε ὁ νεαρὸς καλλιτέχνης Κράους, ἀριστοῦχος τῆς Σχολῆς τῶν Ὁραίων τεχνῶν ἐν Βουκουρεστίῳ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ᾔητο ἂν καὶ ἐν Ἑλλάδι ἀνεστηλοῦτο ἡ προτομὴ τῆς, διότι ὑπῆρξε γυναικίᾳ Ἑλληνίς, ὡς ἀπέειξε τὸ ταξείδιόν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἣν ἐνθουσιωδῶς ἐψάλλε.

ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ

Ἐν Σίδνεϋ διοργανώθη Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ὧς ὁ ὠραιότερος πίναξ ἐκ τῶν ἐκτεθέντων κρίνεται τοῦ Wolinski, «ὁ μετὰ τὴν ἐργασίαν ὕπνος», ἀγγραπθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑθνικῆς πινακοθήκης.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις ἐν Σμύρνῃ
Ἐν Σμύρνῃ ἤνοιξε πρὸ τινος Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις. διοργανωθεῖσα ὑπὸ τοῦ αὐτόθι «Πανωνίου συλλόγου».

Εἶνε ἡ πρώτη Καλλ. ἔκθεσις ἣτις διοργανοῦται ἐν Σμύρνῃ ἐορταζομένης οὕτω καλλιτεχνικῶς τῆς δεκαετηρίδος τῆς ιδρύσεως τοῦ σωματείου. Ἡ διάρκεια τῆς ἐκθέσεως ἔσται τριακονθήμερος. Ἐλάβομεν πλήρη κατάλογον τῶν ἐκτεθέντων ἔργων, ἅτινα ἐν ὅλῳ ἀνέρχονται εἰς 225. Ἐκ τούτων 59 ἀνήκουν εἰς ἐξ ἐπαγγέλματος καλλιτέχνας ἐν Σμύρνῃ ἐγκατεστημένους καὶ 29 εἰς ἐξ ἐπαγγέλματος γλύπτας, 26 ἔργα εἶνε ἀρχιτεκτονικά, τὰ δὲ ἐπίλοιπα 111 ἀνήκουν εἰς ἐρασιτέχνας.

Τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἐκτεθέντων ἀνήκουν εἰς τοὺς κ.κ. Ἰωαννίδην ζωγράφον καὶ Ἰακ. Ρῆγον γλύπτην.

ΕΛΛΑΣ

Ἄνδριᾶς εἰς τὸν ἀναλάβῃ προσεχῶς τὴν πρωτοβουλ. Καποδίστριαν
Ἡ Δημοτικὴ ἀρχὴ Αἰγίνης θ' ἀναλάβῃ προσεχῶς τὴν πρωτοβουλ. Καποδίστριαν λίαν τῆς ιδρύσεως αὐτόθι ἀνδριάντος εἰς τὸν Ἰωάννην Καποδίστριαν. Ὁ ἀνδριᾶς θὰ στηθῇ εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ σωματείου, ἡ ἐκτέλεσις δὲ τοῦ ἔργου θὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν γλύπτην κ. Ἰω. Καρακατσάνην, ὅστις ἐλάξευσε καὶ τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ἀθ. Διάκου.

Ἡ Ἰουλ. Ἀδάμ
εἰς τοὺς Φιλοτέχνους
Κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν τῆς ἐν τῇ Καλλιτεχνικῇ Σχολῇ τῶν Φιλοτέχνων ἡ κ. Ἰουλιέττα Ἀδάμ, προσφωνοῦσα τὰς ἐργαζομένας μαθητρίδας αἵτινες μετὰ τῆς προέδρου τῆς επιτροπῆς τῆς σχολῆς κ. Ζλατάνου τῇ π. οσέφεραν δάφνην καὶ ἀνθοδέσμην ἐκ κυανολεύκων ἰων, εἶπε τὰ ἑξῆς:
«Δάφνας ἐγνώρισα μέχρι τοῦδε μόνον χαρτίνους» εἶνε ἡ πρώτη φορά καθ' ἣν λαμβάνω ἀληθινὴν δάφνην· δὲν τὴν ἀξίζω, ἀλλὰ τὴν δέχομαι διότι προέρχεται ἐκ γῆς Ἀττικῆς

Ἑλληνίδες κόραι! Σᾶς συγχαίρω διὰ τὴν ἱκανότητά σας· ἐστὲ δὲ πάντοτε Ἑλληνίδες. Μὴ μιμεῖσθε τὰς ξένας σχολάς, αἵτινες ὀλονέν παρακαμίζουσιν Ἐμπνευσθῆτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος. τῶν ἡθῶν καὶ ἐθίμων τῆς ἔχετε κυανοῦν οὐρανόν, θάλλουσιν φύσιν, σχηματίζετε Ἑλληνικὴν σχολήν. Διὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῆς θελήσεως θὰ ἐπιβληθῆτε. Ἐκ τῆς μικρᾶς αὐτῆς γωνίας, εἶπε δεικνύουσα τὴν σχολήν, θὰ ἐξέλθῃ μίαν ἡμέραν τὸ θεῖον πῦρ.»

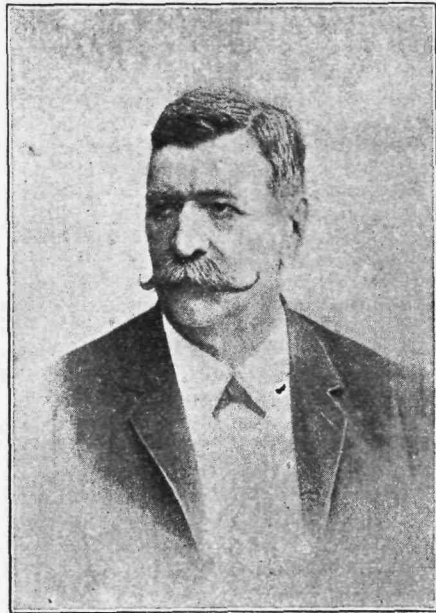
Ἡ κ. Ἀδάμ ἐξέφρασε ἀληθῆ θαυμασμόν διὰ τὰς φωτοτυπίας τῆς «Ἐπετηρίδος τῶν Φιλοτέχνων» εὗρε δὲ ἐν ἐκτεθειμένον ἀντίγραφον τῆς Γιοκόνδας, ὡς ἄριστον.

Ἡ Βιοτεχνικὴ Ἐταιρεία ἐξακολουθεῖ
Τεχνικά
μαθήματα
νὰ εἰσάγῃ νέας τελειοποιήσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὰ διὰ τοὺς τεχνίτας ἐσπερινὰ αὐτῆς μαθήματα. Οὕτω, πλὴν τοῦ μαθήματος τῆς χαρακτικῆς, ὅπερ εἰσῆλθῃ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολικοῦ τούτου ἔτους, προσετέθη ἐσχά-

τως τὸ μάθημα τῆς ἐγχρώμου ἀπομιμήσεως ξύλων καὶ μαρμάρων, χρήσιμον εἰς χρωματιστὰς καὶ κυρτοματογράφους, διδασκόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τεχνίτου Ἀμπαντῆ.

Ἀρ' ἑτέρου, παρὰ τὸ ἀπὸ ἐτῶν λειτουργοῦν ἐργαστήριον πλαστικῆς, συνέστη ξυλουργικὸν ἐργαστήριον, ἐν ᾧ τελειοποιοῦνται εἰς τὴν ξυλουργικὴν τῶν οἰκοδομῶν, τὴν ξυλογλυπτικὴν καὶ τὴν ἐπιπλοποιίαν τεχνίται ἀνήκοντες εἰς τὰς τέχνας ταύτας. Βραδύτερον θὰ συσταθῇ καὶ τάξις προτυποποιῶν, λίαν περιζήτητων εἰς τὰ παρ' ἡμῖν μεταλλουργικὰ ἐργαστήρια, μετ' ὁλίγας δ' ἡμέρας ἀρχεταὶ λειτουργοῦν καὶ μαρμαρογλυπικὸν ἐργαστήριον.

Μέχρι τῆς 1 Ἀπριλίου δύνανται νὰ υποβληθῶσι προπλάσματα εἰς τὸν διαγωνισμόν τῶν προκηρυχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν διὰ τὴν προτομὴν τοῦ ἀειμνήστου Βασάνη, ὅστις ἐκλήροδότῃσε

Βασσάνης.

μέγα ποσὸν πρὸς ἀνέγερσιν ἐν Πειραιεὶ ναυτικῆς σχολῆς. Ὁ δωρητὴς δέον νὰ παρίσταται ὁρθὸς ἐπὶ στολοβάτου ἀρχαίου Ἑλλ. ρυθμοῦ ἢ καὶ καθήμενος.

Μόνον Ἕλληνες καλλιτέχναι εἶνε δεκτοὶ εἰς τὸν διαγωνισμόν. Ἐπειδὴ πολλοὶ ζητοῦν εἰκόνα τοῦ δωρητοῦ διὰ τὸ πρόπλασμα, παραθέτομεν αὐτὴν, δοθεῖσαν ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου.

Ὁ ἐν Παρίσις ἐπιφανὴς Ἕλληνας ἄωρος Σώχου γλύπτης κ. Λάζ. Σώχος ἐδωρήσατο τῇ Καλλιτεχνικῇ Σχολῇ τῶν Φιλοτέχνων ἐν ἀγαλμάτιον ἀνατομίας καὶ ἔκτυπον τῆς νίκης τῆς Σαμοθράκης. Ἀπέστειλε δὲ τῇ αὐτῇ Ἐταιρείᾳ τῶν Φιλοτέχνων, ὁκτὼ γλυπτικὰ ἔργα, ἐν οἷς τὴν «Μοῦσαν παλιννοστοῦσαν ἐν Ἑλλάδι» ἐν φυσικῷ μεγέθει, μίαν προτομὴν ἐκ πηλοῦ τοῦ Bibi la roupee, ὑπαίθριου φιλοσόφου τῶν Παρισίων. καὶ ἄλλα ὧν τινα ἀτυχῶς ἔφθασαν εἰς Ἀθήνας κατεθρομματομένης ἐξ ἀπροσεξίας κατὰ τὴν μεταφοράν.

Μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν ἐν τῷ ἀνάκτορον τοῦ Ἰοῦ ἀνασκαφῶν ὑπὸ τοῦ κ. Δαῖρφελδ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν ἐρείπειων τοῦ ἀνακτόρου τοῦ Ὀδυσσεως, ἐσχηματίσθη παρ' αὐτῷ ἡ πεποιθήσις ὅτι

τὰ ἀνάκτορα ταῦτα θὰ εὐρίσκοντο ἐν Λευκάδι. Ἡ γνώμη αὕτη εὔρε συνήγορον τὸν Ὀλλανδὸν ἀρχαιολόγον κ. Οὐγκωπ, ὅστις κατελθὼν εἰς Ἑλλάδα, μετέβη ἤδη εἰς Λευκάδα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετὰ τοῦ κ. Δαϊρπελδ. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο εἰς τὸ ἀνατολικὸν παράλιον παρὰ τὸν κόλπον Βλιγέ.

Ὁ Διαγωνισμὸς τῆς γλυπτικῆς ὁ Διαγωνισμὸς ὑπὸ τῆς Ἐταιρείας τῶν Φιλοτέχνων γλυπτικῆς πρὸς τινων μνημῶν προκυρηχθεὶς ἐντολῇ τῆς πρὸς ἀνέγερσιν μνημείου εἰς τὸν αἰμνηστον πολιτευτὴν Λομβάρδον ἐπιτροπῆς ἐν Ζακύνθῳ, ἐλήξε. Ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπὴ ἀποτελεσθεῖσα ἐκ τοῦ πρώην Ὑπουργοῦ κ. Βουλπιώτου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γερμ. ἀρχαιολογικῆς σχολῆς κ. Δόρπελ καὶ τοῦ βουλευτοῦ καὶ προέδρου τοῦ Δημοτ. συμβουλίου Ζακύνθου κ. Κ. Λομβάρδου ὑπέβαλεν εἰς τὴν Ἐταιρείαν τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην ἔκθεσιν. Ἡδὲ, ἐναπόκειται εἰς τὴν ἐν Ζακύνθῳ ἐπιτροπὴν νὰ προβῇ εἰς τελικὴν ἀπόφασιν. Εἰκόνας τῆς προκρίθεις προτομῆς, ὡς καὶ ἀποψιν τοῦ ὅλου μνημείου, τοῦ ὑποβληθέντος εἰς τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐγκριθέντος, δημοσιεύομεν ὧδε.

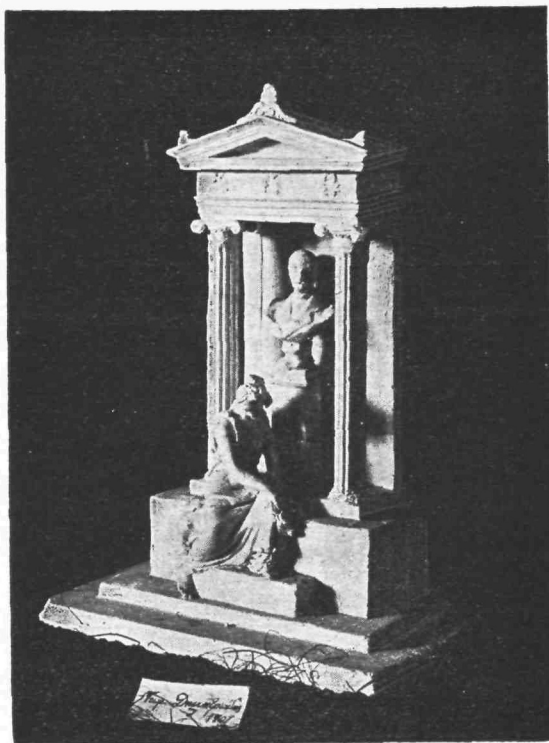
Ἡ ἔκθεσις τῶν κριτῶν ἔχει ὡς ἔπεται :

Κίριε Πρόεδρε

Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνατεθείσης ἡμῖν παρὰ τῆς Ὑμετέρας Ἐταιρείας ἐντολῆς συνήλθομεν ὅπως ἐξενέγκωμεν τὴν κρίσιν ἡμῶν ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων προπλασμάτων διὰ τὴν ἀνέγερσιν μνημείου τοῦ μακαρίτου Κωνσ. Λομβάρδου.

Ἐκ τῶν ὑποβληθέντων κατὰ τὸν πρώτον διαγωνισμὸν τριῶν προπλασμάτων, ἐξ ὧν τὸ ἐν ἄνδρῳ προτομῆς, ἡ ἐπιτροπὴ θεώρησεν ὁμοφώνως ὅτι οὐδὲν κατόρθωσε νὰ ἀποδώσῃ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ μακαρίτου Λομβάρδου καὶ ἐπομένως οὐδὲν τούτων ἐθεώρησε προκριτέον.

Κατὰ τὸν σήμερον ἐνεργηθέντα διαγωνισμὸν, ἐνθα καὶ μόνον ἔργον ὑπεβλήθη εἰς τὴν κρίσιν ἡμῶν. Καὶ τοι καὶ ἐν τῷ ἔργῳ τούτῳ ἡ ἀπόδοσις τῶν χαρακτηριστικῶν τοῦ μακαρίτου Λομ-

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Μνημεῖον Λομβάρδου

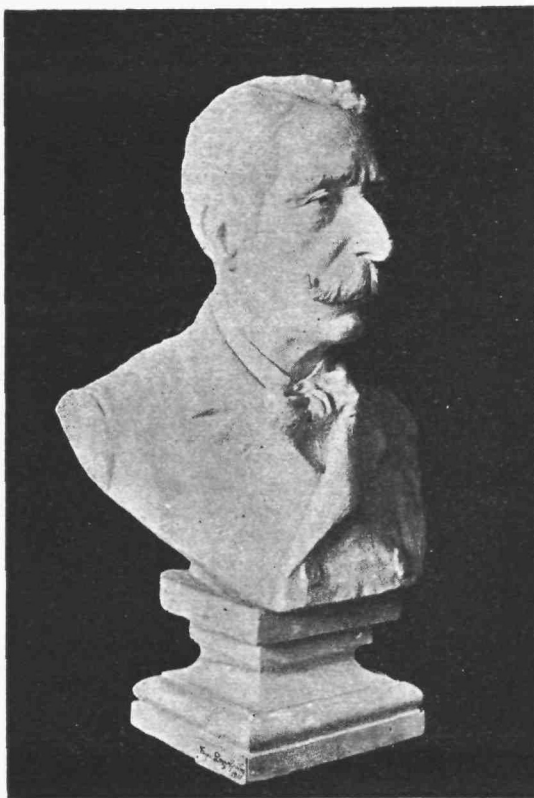
βάρδου δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ τελεία, ἐν τούτοις ἡ ἐπιτροπὴ κρίνει τοῦτο ὡς τὸ σχετικῶς καλλίτερον τῶν εἰς αὐτὴν ὑποβληθέντων, θεωροῦσα ἐπαρκῶς κατὰ τὰ ἄλλα ἐπιτυχτὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ὅλου μνημείου, τοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γεωρ. Δημητριάδου ὑποβληθέντος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰανουαρίου 1901.

Μετ' ἐξαίρετου ὑπολήψεως

Ἡ Ἐπιτροπὴ

Δ. Σ. Βουλπιώτης, Γ. Δορπελ, Κ. Ἀργ. Λομβάρδος

Γ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Προτομὴ Λομβάρδου

Ἐν τῇ Γαλλικῇ ἀρχαιολογικῇ σχολῇ ὁ παρεπιδημῶν ἀρχαιολόγος κ. Ποττιέ ἔκαμιν ἐνδιαφέρουσιν ἀνακοίνωσιν περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς εἰκόνων τοῦ Πολυγνώτου.

Ὁ κ. Ποττιέ εἰδικὸς μελετητὴς τῆς γραφικῆς τῶν ἀρχαίων, ἐξέλεξε προσφιλέας αὐτῷ θεμα. Ἀτυχῶς τὰ ἀνακλυσθέντα ἐρείπια τῆς «Λέσχης» τῶν Δελφῶν οὐδὲ ἴχνος διέσωσαν τῶν περιφήμων γραφῶν τοῦ Πολυγνώτου. Ὁ Γάλλος καθηγητὴς ἠθέλησεν ἀπλῶς διὰ τῆς ὁμιλίας του νὰ διευκρινήσῃ ἐν χωρίον τοῦ Παισανίου, τὸ ἀναφερόμενον εἰς τὴν ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Δελφῶν περίφημον τοιχογραφίαν τοῦ Πολυγνώτου ἣτις εἶνε ἄριστον ὑπόδειγμα συμβολικῆς ζωγραφικῆς — οἷαν ἐφήρμοσεν αὐτὴν εἰς τοὺς χρόνους μας ὁ Puvion de Chavannes π. χ. — ἀφοῦ παρέχεν εἰς τοὺς θεατὰς τὸν χορὸν τῶν ἐπιστῶν γυναικῶν τοῦ ἐγκλήματος καὶ τοῦ μοιραίου ἐκπροσωπουμένων τὰ πάθη τὰ τραγικὰ καὶ τὴν εἰμαρμένην τὴν βρύνουσιν τοὺς ἀνθρώπους, ὡς καὶ τοὺς κολαζόμενους παραβάτας τῶν θεῶν νόμων (Τάνταλος, Σίσυφος κλπ.) πάντας δὲ τούτους, ἀποτελοῦντας οἰονεὶ τὸ πανόραμα τῆς Ἀμαρτίας, ἐπιβλεπομένους ὑπὸ τῆς θείας μορφῆς τοῦ Ὁρφέως, τοῦ «πατρὸς τούτου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ παραπλανηθέντος μεταξὺ τῶν Εἰδωλολατρῶν», ὡς τὸν ὠνόμασεν ὁ κ. Ποττιέ, στηριζόμενος εἰς τὸν θαυμασμὸν Κλήμεντος τοῦ Ἀλεξανδρείας καὶ θεωρῶν αὐτὸν ὡς εἶδος θεολόγου, τοῦ ὁποίου τὰ ὑψηλὰ ρήματα παρηγόρουν τοὺς πονοῦντας.

Τοῦ χοροῦ τῶν Ἀμαρτωλῶν Γυναικῶν, τῆς κλασι-
κῆς ταύτης καὶ προΔαντείου Κολάσεως προσέχει κατὰ
τὸν Παιδαγωγὸν ἢ Φαίδρα, ὡς κορυφαία τις τοῦ χοροῦ.
Ὁ Παιδαγωγὸς λέγει :

... Κάθηται μὲν ἐπὶ πέτρας (Ἀριάδνη), ὅρα δ' εἰς τὴν
ἀδελφὴν Φαίδραν, τὸ τε ἄλλο αἰωρουμένην σῶμα ἐν σειρᾷ καὶ
ταῖς χερσὶν ἀμφοτέρωθεν τῆς σειρᾶς ἐχομένην· παρεῖχε δὲ τὸ
σχῆμα καίπερ ἐς τὸ εὐπρεπέστερον πεποιημένον συμβάλλε-
σθαι τὰ ἐς τῆς Φαίδρας τὴν τελευτήν.

Ἡ Φαίδρα λοιπόν, κατὰ τὸν Παιδαγωγόν, ἐκάθητο
ἐπάνω εἰς αἰώραν, καὶ διὰ τούτου ὑπεδήλωνεν ὁ ζω-
γράφος τὸ τέλος τῆς, τὴν δι' ἀπαγχονισμοῦ αὐτοκτο-
νίαν. Ἀλλ' ὁ Ποττιὲ δὲν παραδέχεται τὴν ἐξηγήσιν
ταύτην. Ἡ αἰώρα ἔχει ἄλλον λόγον. Ὁ ζωγράφος ἔθε-
σεν ἐπ' αὐτῆς τὴν σύζυγον τοῦ Θησέως ὡς μέλλουσαν
νὰ ὑποδοληθῇ εἰς καθαρόν τῆς ἀμαρτίας τῆς.

Ἐπρόκειτο ἐν τῷ Ζαππεῖῳ
Σύντομοι εἰδήσεις
νὰ γείνη καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις,
οἷα ἐγένετο καὶ κατὰ τὸ παρελ-
θὼν ἔτος· ἀλλ' ἐματαιώθη, καθότι τὸ Ζάππειον παρε-
χωρήθη διὰ τὴν Κυπριακὴν ἔκθεσιν.

— Νέον ἔργον ἐπεράτωσεν ἤδη ὁ ζωγράφος κ. Κον-
τόπουλος, τὴν προσωπογραφίαν τοῦ κ. Δοσίου.

— Ἀρκετὰ τιμητικὴ εἰδήσις διὰ τὸν ἐν Παρισίοις
συμπληροῦντα τὰς καλλιτεχνικὰς τὸν σπουδὰς κ. Γα-
λάνην. Προσέληφθη ὡς ἔκτακτος συνεργάτης τοῦ «So-
leil du Dimanche», διὰ τὸ γελοιογραφικὸν μέρος, ἀμει-
βόμενος λίαν ἱκανοποιητικῶς. Τὴν πρώτην συνεργασίαν
τοῦ ἀναδημοσιεύομεν ἐν τῇ σατυρικῇ σελίδι τῆς «Πι-
νακοθήκης».

— Ὁ κ. Φρ. Ἀριστεὺς ἀσχολεῖται εἰς τὴν σύνθεσιν
ἀγροτικῆς εἰκόνας.

— Ὁ κ. Γερμανιώτης συνθέτει ἤδη τὴν «Σκέψιν»
pendant τοῦ «Ρεμβασμοῦ», ἐπεράτωσε δὲ μίαν κεφα-
λὴν γυναικὸς ἐν κρητιδογραφίᾳ, ἀγορασθεῖσαν παρὰ τοῦ
κ. Μαρίνου.

— Ἐν τῷ μαρμαρογλυφεῖῳ Κοτζίμανη ἀποπερα-
τοῦται ἡ ἀναθηματικὴ στήλη τῶν ἐν τῷ πολέμῳ τοῦ
1897 πεσόντων φοιτητῶν. Θὰ στηθῇ ἐν τῷ προαυλίῳ
τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὁ ἀποκαλυφθῇ τῇ 25 Μαρτίου.

— Μετὰ πολλῆς δραστηριότητος ἐνεργοῦνται αἱ
εἰσφοραὶ διὰ τὴν ἐν Ἀθήναις ἀναστήλωσιν τοῦ ἀνδριάν-
τος Κολοκωτρώνη. Μέχρι τοῦδε συνελέγησαν 7,000 δρ.

— Ἐν διαμερίσματι σανιδοφράκτῳ τοῦ Κεντρικοῦ
ἀρχ. μουσεῖο ἤρξατο ὁ καθαρισμὸς τῶν ἐν Κυθήροις
εὐρεθέντων ἀγαλμάτων καὶ τεμαχίων. Ὁ καθαρισμὸς
ἤρξατο ἀπὸ τῶν χαλκῶν ἀγαλμάτων, τεθέντων ἐν
ἀπεσταγμένῳ ὕδατι, ἵνα ἀποπλυθῶσιν ἐκ τοῦ ἁλατος.
Ἡ συγκόλλησις ἀνετέθη εἰς Ἰταλὸν τεχνίτην.

— Ὁ βουλευτὴς κ. Στράτος ἐκδῶσας στρατιωτικὸν
σύγγραμμα, ἐδήλωσεν ὅτι τὴν πρόσδον ἐπὶ τῆς πω-
λήσεως θὰ καταθέσῃ εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ στρατοῦ ἵνα
χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ ἐράνων διὰ τὴν ἰδρυσιν ἀν-
δριάντος εἰς τὸν Φαβιέρον, τὸν φιλέλληνα φαλαγγάρ-
κην Γάλλον, ὅστις εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἀκρόπολιν ὅπως
βοηθήσῃ τοὺς Ἑλληνας. «Ἡ ἀνέγερσις ἀναθηματικῆς
στήλης ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου ἢ πρὸ τῆς εἰσόδου τῆς
Ἀκροπόλεως φερούσης τὸν ἀνδριάντα τοῦ Φαβιέρου
δεικνύοντος τὴν Ἀκρόπολιν, ἐπὶ δὲ τῶν πλευρῶν τὰ
ὀνόματα τῶν συναγωνιστῶν τοῦ καὶ τῶν πρώτων ἰδρυ-
τῶν τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ, νομίζω, λέγει ὁ κ. Στρά-
τος, ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν ἐπαρκῶς.

— Εἰς τὸν διακεκριμένον ζωγράφον κ. Λύτραν ἀνε-
τέθη ὑπὸ τοῦ Πανεπιστημίου νὰ φιλοτεχνήσῃ προσω-
πογραφίαν τοῦ θανόντος καθηγητοῦ Ἰω. Πανταζίδου.

— Οἱ γλύπται Λαζ. Φυτάλης καὶ Ἰ. Λαμπαδίτης
ἐπεράτωσαν τὴν ἀναθηματικὴν στήλην εἰς τὸν φιλέλ-
ληνα Σανταρόζα, πεσόντα ἐν Σφακτηρίᾳ τῇ

2ῷ Μαρτίῳ 1825, ἔνθα καὶ θὰ στηθῇ. Τὸ ἔργον ἀνέ-
λαβον ἀντὶ 6,000 δρ. ἐργάσθησαν δὲ ἐπὶ 7 μῆνας.
Εἶνε ὕψους 5 1/2 μέτρων, παριστάνει δ' ἐν ἀναγλύφῳ
ὀλόσωμον τὴν Νίκην προσφέρουσιν στέφανον δάφνης.

Ἡ προτομὴ ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει χαλκογραφίας ἣν
ἔδωκεν ἡ Γαλλ. πρεσβεία. Ἀλλὰ τὸ μέρος ἐνθα θὰ
ἰδρῶθῃ ἐν Σφακτηρίᾳ εἶνε ἀπρόσφορον διὰ τὴν τοποθέ-
τησιν τῆς στήλης. Ἐκεῖ ἀποσπασθέντων καὶ καταπε-
σόντων ὀγκολίθων ἐν τῇ παραλίᾳ εἶνε δύσκολον νὰ
στηθῇ. Ἐξελέγη δὲ τὸ μέρος τοῦτο διότι ἰσχυρίζονται
τινὲς ὅτι ἐκεῖ κάπου ἔπασεν ὁ Σανταρόζας, ἀλλ' ὅσα
δὲν ἀνευρέθησαν. Τὸ ἔργον εὐρεται ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ
τοῦ κ. Λαμπαδίτου, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Ἀ' νεκροτα-
φείου, ἐγένετο δὲ κατόπιν διαγωνισμοῦ.

— Ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἴγυπτον χάριν καλλι-
τεχνικῶν ἐργασιῶν, ὁ δόκιμος Κερκυραῖος ζωγράφος
κ. Σπ. Σκαρβέλης. Ὁ κ. Σκαρβέλης θὰ περιέλθῃ ὅλην
τὴν Αἴγυπτον, ἐργαζόμενος ἐκ τοῦ φυσικοῦ, ἐπανερχό-
μενος δὲ τὸν προσεχῆ Ὀκτώβριον εἰς Ἀθήνας θ'
ἀπέλθῃ εἰς Ἰσπανίαν.

— Ὁ ζωγράφος κ. Μποκατσιάμης ἔλαβεν ἐκ Ρώ-
μης παραγγελίαν νὰ ἐτοιμάσῃ δέκα ὕδατογραφίας, αἵ-
τινες ἡγοράσθησαν προκαταβολικῶς.

— Λίαν προσεχῶς ὁ κ. Ροῖλδος ἀποπερατώνει τὸν
μέγιστον ἐλαιογραφικὸν πίνακα αὐτοῦ, τὸν παριστώντα
τὴν μάχην τῶν Φαρσάλων.

— Ἐπανελήφθησαν ἐν Ἐπιδαύρῳ, αἱ ἔνεκα τῶν ἐσο-
τῶν διακοπεῖσαι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἀσκληπιοῦ
εὐρέθη δὲ, καθὰ ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ αὐτόθι ἔφορος, μι-
κρὸς κορμὸς ἀγάλματος.

— Ἐν Ἰθάκῃ ἀνευρέθη τυχαίως ὑπὸ χωρικῆς, καλ-
λιεργούσης τὸν ἀγρόν τῆς, ἀγαλμάτιον χαλκοῦν 15
ἐκατοστῶν, παριστῶν γυναῖκα ἢ θεάν, πιθανῶς τὴν
Ἀθηνᾶν ἢ Ἀφροδίτην, ἀρίστης τέχνης, μὲ κεκομέ-
νους μόνον τοὺς βραχίονας. Τὸ ἀγαλμάτιον ἡγόρασεν
εἰς εὐτελεῖ τιμῇ εἰς Ἄγγλος περιηγητήν.

— Ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας ὁ ἐκ Πατρῶν ζωγράφος
κ. Ἐπ. Θωμόπουλος. Ὁ κ. Θωμόπουλος, νεώτατος,
ἐσπούδασεν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῆς Νεαπόλεως, ἐν ἣ
ἔλαβε τὸ πρῶτον βραβεῖον εἰς τὸ γυμνὸν μεταξὺ 24
ἀλλοδαπῶν σπουδαστῶν, τὸν προσεχῆ δὲ μῆνα ἀπέρ-
χεται πάλιν εἰς Εὐρώπην, ἐν ἣ θὰ διατρίψῃ ἐπὶ μα-
κρόν. Εἰς τὴν παγκόσμιον Ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων ἡ
«Ὀδαλίσκη» τοῦ ἔτυχε τιμητικῆς μνείας, ἐν τῷ ἐπι-
σήμεν δὲ Εἰκονογραφικῶν καταλόγῳ ἐδημοσιεύθη μόνη
αὕτη μετὰ τῶν «Δυσσεύσεων εἰδήσεων» τοῦ κ. Ράλλη,
ἐξ ὧν τῶν ἐκτεθεισῶν Ἑλλ. εἰκόνων. Ὁ κ. Θωμό-
πουλος, ὅστις πρὸς τοῖς ἄλλοις κέκτηται σπάνια προ-
σόντα πνευματικῆς ἀναπτύξεως, θὰ παράσχῃ ἀμέριστον
τὴν ὑποστήριξιν τοῦ εἰς τὴν «Πινακοθήκην», ἥτις
ἐκτὸς τῆς Ὀδαλίσκης τοῦ καὶ ἄλλα ἔργα του, τυχόντα
ἐν Ἰταλίᾳ πολλῆς ἐκτιμήσεως, θὰ δημοσιεύσῃ.

— Ὁ ζωγράφος κ. Μιχ. Σιγάλας ἀσχολεῖται ἤδη
εἰς τὴν τοιχογραφίαν εἰκόνας τοῦ Παντοκράτορος ἐν
τῷ νέῳ ναῷ τοῦ Ἀ' νεκροταφείου. Ἡ εἰκὼν κοσμεῖ τὸν
θόλον, εἶνε δὲ μεγίστη.

— Διεκόπησαν αἱ ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης τῶν
Ἀντικυθέρων ἀνελκύσεις τῶν ἀρχαιοτήτων. Ἡ ἐξακο-
λούθησις αὐτῶν, ἥτις θ' ἀπαιτήσῃ μεγάλας δαπάνας,
θ' ἀποφασισθῇ ἀργότερον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

— Σκέψις γίνεται ὅπως πρὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Πανε-
πιστημίου, εἰς τὸ ἀπέναντι τοῦ Κοραῆ ὑπόβαθρον στηθῇ
ἀνδριάς, πιθανῶς τοῦ Ὑψηλάντου.

— Εἰς τὸ χωρίον Φανάρι τῆς Ἀνδριταίνης ἀνευρέ-
θησαν ἀργυρὰ νομίσματα ἀρχαίας ἐποχῆς.

— Ἐπερατώθη ἡ ἐπιδιόρθωσις τοῦ Παρθενῶνος. Ἡ
ἐπιτροπὴ ἥτις ἤρχισε νὰ παραλαμβάνῃ τὴν γενομένην
ἐργασίαν θ' ἀποφανθῇ ποῖα ἄλλα ἐπιδιορθώσεις εἶνε
ἀναγκαῖαι.

—'Απεβίωσε τῇ 20 Φεβρουαρίου ἐν Ζακύνθῳ ὁ γηραιὸς ἀγιογράφος καὶ μέλος ἀντεπιστέλλον τῆς «'Εταιρείας τῶν Φιλοτέχνων» Ἰω. Ταμιδάκης. Ἔργα τοῦ Ταμιδάκη εἶχον ἐκτεθῆ ἐν τῇ πρώτῃ καλλιτεχνικῇ ἐκθέσει τῶν Φιλοτέχνων, κατόπιν δέ, ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων, ἔνθα ἔτυχον βραβεΐου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

* Ἄρτι ἐξεδόθησαν τὰ ἐξῆς ἔργα:

Die Englische Bankunst der Gegenwart ὑπὸ H. Muthesius ('Αρχιτεκτονική) Βερολίνον.

Portraits et Souvenirs ὑπὸ K. Saint-Saens, ἀκαδημαϊκοῦ. — Παρίσιον.

Ornamental Details of the Italian Renaissance ὑπὸ G Middleton καὶ R. Garden (Λονδίνον).

The Origins of Art ὑπὸ V. Hinz. (Λονδίνον).

—Θαυμασία εἰκῶν τοῦ λόρδου Ροβερτς ὑπὸ τοῦ ζωγράφου W. Nicholson ἐδημοσιεύθη ἐν ἐγγλῶμῳ λιθογραφίᾳ.

—Τὸ ἄρτι ἐκδοθὲν (ἀρθ. 95) φύλλον τοῦ Studio περιέχει τὰς ἐξῆς μελέτας: Τὸ νιτρικὸν ὄξυ ἐν τῇ ζωγραφικῇ. — Ἡ καλλιτεχνικὴ πινακοθήκη τῆς Γλασκώδης. — Ὁ Ἀμερικανὸς καλλιτέχνης Blashfield. — Μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ κυκλοφορήσῃ γαλλιστὶ τὸ Ἡμερολόγιον 1901 τοῦ Studio μετ' λιθογραφικὸν πίνακα.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΦΙΛΟΤΕΧΝΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΜΗΝΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τοῦ χοροῦ τοῦ δοθέντος ὑπὸ τοῦ κ. καὶ τῆς κ. Γρ. Ζλατάνου ὑπολογίζεται νὰ φθάσουν τὰς 5,800 δρ. Μέχρι τοῦδε εἰσπραχθῆσαν 3,700. Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον παμψηφεί ὠνόμασεν ἐπίτιμα μέλη τῆς Ἑταιρείας τὸν κ. Γρ. Ζλατάνον καὶ τὴν κ. Αἰκατερίνην Ζλατάνου, ἧτις καὶ ἐξελέγη συγχρόνως πρόεδρος τῆς ἐκ κυριῶν ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς, ὃ δὲ ἀριστος προσωπογράφος καὶ μέλος τοῦ Διοικ. συμβουλίου κ. Ἰ. Δούκας προσεφέρθη εὐγενῶς νὰ φιλοτεχνήσῃ ἐν ἐλαιογραφίᾳ τὴν προσωπογραφίαν τῆς κ. Ζλατάνου.

—Κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα ἐξελέγησαν ἐπίτιμα μέλη ὁ κ. Μαυροκορδάτος, πρεσβυτὴς ἐν Κων/πόλει, ἡ παρεπιδημοῦσα ἐπιφανὴς λογία κ. Ἰουλιέττα Ἀδάμ καὶ τακτικά οἱ κ. κ. Μ. Παπαρρηγόπουλος, αὐτάρχης τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, Στ. Στρέϊτ διοικητὴς τῆς Ἑθν. Τραπεζίης, Δ. Σ. Βουλπιώτης, Α. Μόστρας, Α. Κωνσταντινίδης, Δ. Αγαπότης, Γ. Καροῦσος, Κ. Τροχάνης, Σπ. Γουναράκης, Ν. Σπυρομήλιος, Χ. Χρηστοβασιλῆς, Ἰ. Μινέτας, αἱ κυρίαι Ἄννα Παπαδοπούλου, Σοφία Σχλημαν, ἡ δεσποινὶς Ἀγγελικὴ Στεφάνου καὶ ἀντεπιστέλλον μέλος ὁ κ. Σ. Βιττούρης, γεν. πρόξενος ἐν Τερζέστη.

—Κατὰ τὸν μῆνα Φεβρουαρίου ἐνεγράφησαν 7 νέαι μαθήτριά εἰς τὴν Καλλιτεχνικὴν σχολὴν τῆς Ἑταιρείας. Τέσσαρες εἰς τὸ τμήμα τῆς τοπιογραφίας καὶ ὑδατογραφίας καὶ τρεῖς εἰς τὴν προσωπογραφίαν.

—Ὁ Ἄγγλος ναύαρχος κ. Κορόλος Βέρεσφορδ κληθεὶς καὶ μὴ δυνήθεις νὰ παρευρεθῇ εἰς τὸν χορὸν τῆς Ἑταιρείας ἔσπευσεν ἐκ Θεσσαλονίκης νὰ πέμψῃ εἰς τὸ προεδρεῖον ἐξόχως κολακευτικὴν ἐπιστολήν, ἐκφράζων τὴν λύπην του, διότι δὲν μετέσχε τοῦ χοροῦ, ἐνεκα ἀναχωρήσεως αἰφνιδίως τοῦ στόλου.

—Ἦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκδιδομένη ἔγκριτος ἐφημερίς «Ὁμόνοια» ἐδημοσίευσεν μακρὰν καὶ εὐφημοσάτην κρίσιν περὶ τῆς «Ἑπετηρίδος τῶν Φιλοτέχνων», γραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ αὐτόθι καθηγητοῦ κ. Ἀρβανιτάκη.

—Ἡ χῆρα τοῦ ἐπιτίμου μέλους καὶ ἐπιφανοῦς καλλιτέχνου Ν. Γύζη ἀπέστειλε τὸ ἐξῆς εὐχαριστήριον γράμμα πρὸς τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἑταιρείας.

Μόναχον 5 Φεβρουαρίου 1901.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε

Βαθίως συγκεκινημένη ἔλαβον γνῶσιν τοῦ συλλυπητηρίου ψηφίσματος καὶ ἀνέγνωσα τὰς πλήρους συμπαθείας καὶ ἐκτιμήσεως ἐκφράσεις τὰς ὁποίας εἶχε τὴν καλὴ σὺνῃν τὸ Ὑμέτερον Σωματεῖον νὰ μοὶ ἀπευθύνῃ ἐν ἡμέραις βαθέως πένθους, εἰς ὃ ἐδυθίσθῃ ἡ οἰκογενεὶά μου διὰ τοῦ θανάτου τοῦ πολυφιλήτου μου συζύγου. Σῶς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὰς ἐγκαρδίας καὶ εὐκρινεῖς εὐχαριστίας μου ἐπὶ τούτῳ καὶ μεταδώσῃτε αὐτὰς εἰς πάντα τὰ ἀξιότιμα μέλη, μετὰ τῶν ὁποίων τόσον στενῶς συνδέετο ὁ μακαρίτης.

Μετὰ τῶν ἰδιαιτέρων πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστιῶν παρακαλῶ, ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε τὴν διαθεθαίωσιν τῆς ἐξόχου πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεως μεθ' ἧς διατελῶ

Ἀρτεμῖς Ν. Γύζη

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ

Ἀχιλλέως Νέν. — ΑΤΘΙΔΕΣ. Συλλογὴ ποιημάτων, ἀφιερουμένων εἰς γνωστὰς κυρίας τῆς ἡμετέρας κοινωνίας, ὧν θὰ παρατίθενται καὶ αἱ εἰκόνες ἐν Γερμανίᾳ ἐπεξεργασθεῖσαι. Ἐκτὸς τῆς ποιήσεως, τὸ βιβλίον θὰ ἔχῃ καὶ ἄλλην ἰδιόρρυθμίαν, ὅτι θὰ ἐκδοθῇ εἰς ἐβδομήκοντα μόνον ἀντίτυπα, ἅτινα θὰ δωρηθῶσιν εἰς τὰς εἰρμένους κυρίας, ἐν θὰ κυκλοφορήσῃ ἐς οὔτε ἐν παρ' ἄλλοις. Ἡ «Πινακοθήκη» ἐκ τῆς στενοτάτης ταύτης οἰκογενειακῆς ἐκδόσεως, ἔλαβεν ἤδη τρία ποιήματα, ἅτινα ἐξαιρετικῶς καὶ μόνῃ αὐτῇ θὰ δημοσιεύσῃ μετὰ τῶν εἰκόνων τῶν κυριῶν, τῇ εὐμένει συγκραταθεῖσαι τῶν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ

Τάσου Καζώτη ΝΥΜΦΑΙΑ (Ἡμερολόγιον τοῦ 1901 Ἔτος β'.) Ἀπὸ μίαν μικρὰν γωνίαν τῆς Αἰγύπτου, τὸ Barrage, ὁ φίλος ἡμῶν κ. Καζώτης, δοκιμὸς δημοσιογράφος, μᾶς ἔστειλε κομψότατον καὶ ἐκτάκτως καλλιτεχνικόν τὸ Ἡμερολόγιόν του. Εἶνε ἡ πρώτη σχεδὸν καλλιτεχνικὴ ἐλληνικὴ ἐκδόσις, ἡ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Εὐρώπῃ πολυτελῶν ἐκδόσεων γενεσμένη, μετ' ἐγχρώμους εἰκόνας. Ἡ «Πινακοθήκη» ἐγκαρδίως συγκαίρει τὸν φιλότεχνον ἐκδότην, διότι εἶδεν ἐπὶ τέλος καὶ ἡ Ἑλλὰς βιβλίον τὸ ὁποῖον δύναται ἀνευθραδίστως νὰ κοσμήσῃ τὴν ἀριστοκρατικωτέραν βιβλιοθήκην. Λόγιοι οἶοι οἱ κ. κ. Κ. Ραγκαβῆς, Π. Νιρβάνας, Γ. Σουρῆς, Δ. Γρ. Καμπουρόγλος, Δ. Καλογερόπουλος, Ἀγ. Σημηριώτης καὶ ἄλλοι ἐγραψαν ὠραῖα ἄρθρα. Ἐν γένει ἡ καλλιτεχνικὴ ἐιακόσμησις τοῦ βιβλίου εἶνε σπανία.

ΜΟΥΣΕΙΟΝ. Ἐβδομαεταῖον Ἀθηναϊκὸν φύλλον, ἐκδιδόμενον ὑπὸ Ἰ. Π. Χρυσανθοπούλου. Ἐξεδόθη τὸ Α', φύλλον μετ' ποικίλην φιλολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ὕλην καὶ εἰκόνας. Τὰ γραφεῖα: Ὁδὸς Νεμισματοκοπέου ἀριθ. 7.